

Село Забара Корецького району Рівненської області

Село Забара знаходиться у складі Головницької сільської Ради. В селі налічується 99 дворів. Населення всього – 247 осіб. Відстань до обласного центру – міста Рівне – 60 км, до районного центру – міста Корець – 5 км.

Перша згадка про село у 1675 р. За спогадами старожилів, землі нинішнього села Забара належали пану Малинському, який мешкав на території нинішнього Березнівського району. А в Забарі проживали його управляючі, які керували в селі. Існує легенда, що назва населеного пункту Забара походить від слова забарюватися. Місцевість, природа, сприяли тому, що пан Малинський, коли приїздив в Забару, постійно затримувався: ходив на рибалку, робив піші прогулянки, розваги, бо до пана приїздили сусідні пани. І Малинський ніколи вчасно не повертався додому, - по-іншому – забарювався. За іншою легендою, назва села Забара означає затримку, що стосовно даного села можна трактувати як місце де затримувалися подорожуючі. І дійсно, колись у цьому селі жив пан. Одного разу він їхав в Корець до пана Корецького в замок і забарився. І від цього пішла назва села Забара. За іншими переказами, назва села походить від того, що проїжджаючи через це село Богдан Хмельницький затримався (забарився).

Природні насадження, водойми з півдня і заходу оточують населений пункт. Невеличка частина, колись великого насадження залишилася і нині існує під назвою Соснина. На території Соснини збереглися залишки цегельного заводу, який був ще при панові.

На початку 20-х років у зв'язку з історичними подіями, коли почала наступати радянська влада, пан вирішив розпродати землі, які скуповували селяни з різних населених пунктів. Створилася хутірська система проживання. Одні з перших купили землю в селі Забара: Прищепи, Готліби, Головки, Кречмаровський Яків. Хутори мали назву по прізвиських їх мешканців. Хутір Прищепів, хутір, який населяли Туровичі називався Ганнівці, тому що вони приїхали з Ганнівки. Готліби – були Дулібці, бо переїхали з села Дуліби Гощанського району. Були Даничівці, Скікі – переїхали з Крилова, але

перенесли прізвисько з діда-прадіда. Разом з тим, за Сосниною на пагорбах поселилися і поляки. Їх була ціла вулиця поляків.

У 1924 році селяни спалили панський двір.

В колишній панській економії сільська спільнота викупила приміщення, в якому з часом розташувався просвітницько-культурний центр: школа, бібліотека, осередок «Просвіти». Першими вчителями в школі були вчителі – поляки, але всі предмети викладалися виключно українською мовою. Школа мала 4 класи, було до 20 учнів. У 1928 році в селі Забара відкрито початкову школу, в якій навчалось 50 учнів і працювало 2 вчителі : Чайка Макар Іванович і Семенюк Марія Трохимівна. В період німецько-фашистської окупації вчителювали подружжя Музичуків: Федір Йосипович і Марія. Після звільнення земель від німецько-фашистських загарбників вчителями були Дяченко Віра Гаврилівна та Лучко Любов, які приїхала працювати в Забару зі східної України за направленням. Також був Петро Демидович Черняк із Богданівки. А в 60-х роках працювала Кудря Валентина Климівна, (яка і зараз проживає в селі Забара у панському маєтку, який викупили її діди-прадіди) і Софія Олександрівна Фіщук. В одному приміщенні були: одна кімната – школа, друга – клуб, третя – бібліотека, четверта- учительська.

У бібліотеці того часу працювала Готліб Олександра Климівна, пізніше Павлуцик Василь Михайлович, Ольшанська Наталія Сергіївна. У клубі працював П'ясецький Дмитро Антонович, Бобровська Надія Степанівна.

Після війни в 1946 - 47 рр. почали створювати колгоспи. На території села Забара одним з перших колгоспів був колгосп імені Леніна. У 50-х роках до складу колгоспу входили ще села Калинівка та Головніця. Першим головою колгоспу в Забарі був Луковський Юхим Степанович. Загальні збори, на яких виступав Хамула Йосип, Колодюк, Савчук Лукаш, вирішили, що об'єднаються в колгосп Леніна Забара і Калинівка, а потім приєднали с. Головніцю, із центральною садибою в с. Головніця. Тому, що в цьому селі були не меліоровані землі, важкі ґрунти і пізно починалася посівна.

У 70-х роках школу було закрито, згодом бібліотеку і клуб також.

У 1995 р. колгосп ім. Леніна розділився. В Головниці стало свк Головницьке, а Забара і Калинівка- колгосп імені Хмельницького. При розподілі (розподіл робили виходячи із ріллі) 60 % ріллі- Головниця і 40 % - Забара та Калинівка. Землі розпаювали в 2000 р.. Першим головою свк ім. Б. Хмельницького була Раїса Іванівна Хилевич, другим – Сидорук Р., а потім Фещук Віктор Степанович і останнім головою був Неглядюк Іван Дмитрович.

Колишній голова райдержадміністрації Яковенко до свк ім. Б. Хмельницького приєднав ВАТ «Сільгосптехніка», головою якого став Знаменець В. С. Це дві форми власності: приватна і колективна. Всі борги лягли на плечі свк ім. Б. Хмельницького. Пайовики заключили договір оренди землі із самозваним головою Знаменцем В. С., який через певний період зробив суборенду землі з цукровим заводом. На даний час землі знаходяться у власності орендарів.

На території с. Забара був фельдшерсько-акушерський пункт. Створений він був у 50-х роках. Фельдшером у ньому працювала Слива Ольга, яка проживала в сусідньому селі Калинівка. З 1987 року на ФАПі фельдшером працює Прихода Валентина Антонівна. В 2007 році проведено капітальний ремонт ФАПу.

В селі Забара є пам'ятник воїнам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни. На території цвинтаря знаходиться могила невідомого солдата.

На місці панського двору в селі Забара був побудований насіннево-сушильний завод. Спочатку він був районного значення, колгоспи району привозили зерно для сушіння. Начальником заводу був Юрчук Василь Арсенович. Згодом колгосп ім. Леніна завод викупив і він став колгоспним. При розпаюванні майна завод було продано, а пайовикам видано кошти. На даний час на території колишнього насіннево-сушильного заводу працює підприємство ТзОВ «Євростар».

Церкви в селі Забара не має, прихожани ходять до церкви в с. Головниця. Діти села Забара навчаються в Головницькій ЗШ І-ІІІ ступенів до школи їх

підвозить шкільний автобус. Село Забара маленьке але мальовниче і охайне.
Живуть у ньому щирі і працьовиті люди.